

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomantky: Kateřina Pivničková

Téma práce: Odškodnění pozůstalých při pracovních úrazech a nemocech z povolání

Rozsah práce: 69 stran

Datum odevzdání práce: 19.9.2019

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Problematika odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání je vysoce aktuální jak z hlediska sociálního (jeho dopadu do života zaměstnance a jeho rodiny), tak z hlediska řešení právních otázek. Výklad tohoto institutu, byť jen některé jeho části, je třeba pokládat za vysoce potřebný.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody:

Výklad odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání předkládá podrobné znalosti právní teorie, základních institutů pracovního práva, právní literatury a především judikatury soudů. Z obsahu práce je zřejmé, že diplomantka je si těchto okolností vědoma, nicméně širší záběr literatury (především orientované na pracovněprávní vztahy) a detailnější studium judikatury obecných soudů by diplomovou práci mohly podstatným způsobem obohatit.

3. Formální a systematické členění práce:

Práce je systematicky rozčleněna do Úvodu, třinácti částí (označených body 1. až 13.) a Závěru; součástí práce je rovněž seznam použitých zdrojů (literatury, právních předpisů a judikatury) a abstrakt a klíčová slova (v českém a anglickém jazyku).

V úvodu diplomantka nastiňuje řešenou problematiku a vymezuje obsah a cíle své práce. V části označené bodem 1. diplomantka pojednává obecně o právní odpovědnosti, na což navazuje v bodě 2. týkajícím se pracovněprávní odpovědnosti a v bodě 3. týkajícím se druhů odpovědnosti v pracovním právu. V bodě 4. se zabývá základními předpoklady odpovědnosti za škodu, v bodě 5. odpovědností zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli a v bodě 6. obecnou odpovědností zaměstnavatele za škodu způsobenou zaměstnanci, odpovědností zaměstnavatele při odvracení škody a odpovědností zaměstnavatele za škodu na odložených věcech. V bodě 7. diplomantka pozvolna přechází k tématu práce; je v něm obsažen výklad pojmů pracovní úraz a nemoc z povolání. V bodě 8. navazuje pojednání o odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemoci z povolání a v bodě 9. o druzích náhrad škody způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání. Vlastní problematiku tématu diplomové práce se týká bod 10. nazvaný „Náhrada škody při úmrtí zaměstnance způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání“. Pod bodem 11. je předmětem výkladu podstatná změna poměrů. V bodě 12. se hovoří o „povinném pojištění zaměstnavatele pro případ pracovních úrazů a nemocí z povolání“. Pod bodem 13. se nachází velmi stručné srovnání s polskou právní úpravou odškodňování následků pracovních úrazů a nemocí z povolání.

Uvedené členění lze považovat za logické.

4. Vyjádření k práci

V práci zcela chybí alespoň stručný popis historického vývoje institutu. Výklad obsažený pod body 1. až 4. nemá k tématu práce přímý vztah a ve své obecnosti se týká pracovněprávní odpovědnosti. Pod body 5. a 6. se pojednává o odpovědnosti za škodu, která se netýká odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání. Nosná část práce je obsažena pod body 7. až 10. pojednávajících o odškodnění pracovních úrazů a nemocí z povolání, nároků pozůstalých se ovšem týká jen bod 10. Výklad pod body 10. až 13.

je vskutku kusý.

Nosné části diplomové práce, obsažené pod body 7. až 10., nemají vždy potřebnou hloubku výkladu a jeho předmětem nebyly všechny významné otázky.

V diplomové práci se vyskytují určité nepřesnosti; například již na str. 1 se hovoří o „zákoníku práce č. 205/2015 Sb.“, ačkoliv zákon č. 205/2015 Sb. byl jen jednou z novel zákoníku práce (zákona č. 262/2006 Sb.), na str. 15 byl přehlédnut překlep, když v části věty „též úraz, který zaměstnanec utrpěl při plnění pracovních úkolů“ mělo správně být místo slova „při“ uvedeno slovo „pro“, na str. 21 se mluví o „přechodných ustanoveních zákoníku práce č. 65/1965 Sb.“, ačkoliv správně jde o přechodná ustanovení nynějšího zákoníku práce, na str. 35 se hovoří o „předmětu dědictví“, což neodpovídá současné úpravě dědického práva, na str. 39 se uvádí „všeobecné zdravotní pojištění“, ačkoliv správně jde o „veřejné zdravotní pojištění“.

Kromě těchto v podstatě „drobností“ vykazuje práce podstatnější nedostatky; například na str. 20 se poukazuje na nálezh Ústavního soudu z roku 2011, byť se pojednává o právní úpravě přijaté až po jeho vydání, na str. 27 se argumentuje judikátem z roku 2006 vztahujícím se k úpravě obsažené ve „starém“ zákoníku práce, který nyní již nelze užít. Pochybnosti o správnosti vzbuzuje též výklad o „dvoukolejnosti“ úpravy a o „diskriminační“ úpravě v zákoníku práce, obsažený na str. 30 a 31. Na str. 35 je ve své podstatě vyjádřena pochybnost o tom, že by nařízení vlády měla být pramenem práva. Na str. 36 nelze pokládat za výstižnou argumentaci „metodikou“ Nejvyššího soudu oproti úpravě obsažené v § 271c, 271i a 271s Zákoníku práce. Nicméně, v podstatných otázkách lze závěry diplomantky pokládat za zásadně odpovídající.

5. Kritéria hodnocení práce

Navzdory výše uvedeným nedostatkům lze cíle práce pokládat za splněné.

Téma bylo zpracováno samostatně, bez zjevných znaků plagiátorství.

Stavba celé práce a jejích jednotlivých částí je logická.

Práce využívá tuzemských zdrojů a obsahuje citáty z literatury i judikatury.

Úprava práce a jazyková a stylistická úroveň odpovídají požadavkům.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Práci lze doporučit k obhajobě

Při obhajobě by se diplomantka měla zaměřit zejména na tyto otázky:

- 1) Způsob určení náhrady nákladů na výživu pozůstalých,
 - 2) Problematika projednání a rozhodování sporů o nároky pozůstalých při úmrtí zaměstnance
- Práci předběžně hodnotím jako dobrou.

V Praze dne 15. října 2019

JUDr. Ljubomír Drápal
vedoucí diplomové práce